Vrouwen in IJmuiden en Hillegom gedwongen tot prostitutie

IJmuiden/Hillegom ■ De twee mannen (30 en 31) die verdacht worden voor het uitbuiten en mensenhandel van een jonge vrouw in onder meer IJmuiden en Hillegom, moeten zich op 14 april verantwoorden voor de rechtbank Amsterdam. Donderdag was er een tussentijdse zitting waarin dit bekend werd gemaakt.
Mourad O. (30) en Lorenzo D. (31) uit Leiderdorp en Amsterdam worden ervan verdacht een jonge vrouw te hebben gedwongen tot prostitutie. Dat zou zijn gebeurd tussen 2015 en 2019 in onder meer IJmuiden en Hillegom. Hoofdverdachte O. zou in 2015 met de toen 22-jarige vrouw een liefdesrelatie zijn aangegaan om haar vervolgens onder dwang voor hem en de medeverdachte te laten prostitueren. De vrouw zou zijn wijsgemaakt dat zij een schuld bij de mannen had en dat zij voor hen moest werken om het uitstaande bedrag in te lossen. Deed zij niet wat er van haar verlangd werd, dan werd de vrouw met de dood bedreigd en mishandeld.

'Mensonterend'

Het zou gaan om een kwetsbare vrouw die volgens de officier van justitie onder mensonterende omstandigheden door beide mannen werd uitgebuit. Zo plaatsten de verdachten op het internet advertenties met afbeeldingen en gegevens van de vrouw, regelden ze klanten en afspraken, boekten ze hotelkamers, brachten de vrouw naar haar afspraken en bepaalden ze de prijzen. Ook had de vrouw geen zeggenschap over hoeveel klanten zij op een dag zag en ook niet over het gebruik van een condoom. Het geld dat de vrouw verdiende, verdween grotendeels in de zakken van verdachten.

Op de pro-formazitting donderdag bij de rechtbank Amsterdam deed de raadsman van O. het verzoek zijn cliënt in vrijheid te stellen. De man zit nu een half jaar in voorarrest en volgens de verdediging is dit veel te lang. Uit nieuwe verhoren met het slachtoffer zou zijn gebleken dat de periode waarin de vrouw onder dwang had moeten prostitueren veel korter zou zijn dan de ten laste gelegde periode. Daarnaast zit de medeverdachte ook niet meer vast.

De rechtbank wees het verzoek af, omdat er in haar ogen nog voldoende ernstige bezwaren zijn voor de beschuldigingen. De strafzaak gaat op 14 april verder.

Er is een hele dag voor de inhoudelijke behandeling van de feiten uitgetrokken. Dan zal ook meer duidelijkheid komen over de precieze rolverdeling van de verdachten, hoe zij bij justitie in beeld zijn gekomen en hoe het met het slachtoffer gaat.

Hoogtebeperking Meerbrug is het jaar slecht begonnen

Paul van der Kooij

Haarlemmermeer ■ De Meerbrug over de Ringvaart bij Nieuwe Wetering is het jaar slecht begonnen. Raken de hoogtebegrenzers op de brug normaliter twee tot drie keer per jaar beschadigd, nu staat de teller al op twee.
Sterker nog, de begrenzers waren een weekje hersteld van een aanrijding op 11 februari toen het dinsdagochtend rond kwart voor acht opnieuw mis ging. Omdat het verkeer op de A4 net vast stond in verband met een ongeval bij Burgerveen, zorgde dat ook in het dorp voor een lange file.

De brug is eigendom van de gemeente Haarlemmermeer. En op de vraag of al die aanrijdingen een aanslag op de gemeentebegroting vormen, laat een woordvoerder weten dat dat gelukkig wel meevalt.

Belastingbetaler

„Meestal is de schade aan de voertuigen zo groot dat bestuurders halt houden." En dat maakt het afhandelen van de zaak wel zo gemakkelijk. Rijden automobilisten door, dan hoeft de schade evenmin op het bordje van de gemiddelde belastingbetaler te belanden.

Is op camerabeelden te zien wie de vernielingen hebben aangericht, dan krijgt de persoon in kwestie of het bedrijf achter de wagen namelijk een rekening toegestuurd. De hoogte daarvan kan flink uiteenlopen. „Afhankelijk van de ernst van de schade ligt deze tussen de 500 en 15.000 euro", meldt de gemeentewoordvoerder.

Volgens hem komen meldingen vrijwel altijd via de brugwachter binnen 'die via de camerabeelden het ongevalletje registreert'.

En de afhandeling van de schade gaat via NODR, een bedrijf dat dat voor veel gemeenten doet, en de verzekering van de vernieler.

Vrachtverkeer

„De hoogtebegrenzer is er overigens op verzoek van de gemeente Kaag en Braassem gekomen", onderstreept de woordvoerder. „Die wil op die manier voorkomen dat vrachtverkeer via het dorp en de Huigsloterdijk naar de A4 kan sluipen."

Op de regelmatig terugkerende vraag waarom de begrenzer geen zwaardere constructie krijgt of steviger wordt verankerd, is zijn antwoord: „Tot dusverre is er, als er wat gebeurt, alleen sprake van materiële schade. Maar we zijn bang dat bij zwaar verankerde constructies ook de bestuurder iets overkomt."

„Ik kwam erachter dat geografie, en dus ook topografie, alles te maken heeft met politiek, met sociologie, met hoe je naar de wereld kijkt", zegt kunstenares Anna Bella Geiger. FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

EXPOSITIE Eerste Nederlandse tentoonstelling van Braziliaanse kunstpionier Anna Bella Geiger

'Kaarten tonen hoe we naar wereld kijken'

„Ik ben al sinds 1969 bezig met landkaarten", zegt de Braziliaanse kunstenares Anna Bella Geiger die vanaf dit weekeinde tot ver in augustus een grote expositie heeft in het Frans Hals Museum locatie Hal, op de Grote Markt in Haarlem.

Peter Bruyn
stadredactie@haarlemsdagblad

Haarlem ■ „Waarom staat Europa vrijwel altijd centraal op oude kaarten? Omdat Europa de rest van de wereld eeuwenlang kolonialiseerde." Maar landkaarten symboliseren ook de kunstmatigheid van grenzen en geven alles een plek in het grotere geheel, of dat nu correct is of niet. Kortom landkaarten onderstrepen hoe we de wereld zien.

Ze is 89 en in eigen land al decennia een beroemdheid. Een pionier op het gebied van conceptuele kunst en video. In Europa is ze minder bekend, al hebben enkele grote musea als het Parijse Centre Pompidou en het Londense Victoria and Albert werk van haar in de collectie. Eénmaal was de Braziliaanse prominent op een grote Europese tentoonstelling aanwezig: in 1980, toen ze haar land vertegenwoordigde op de Biënnale van Venetië.

Frans Hals brengt nu voor het eerst in ons land een grootschalig oeuvre-overzicht van Geiger. In nauwe samenwerking met het S.M.A.K. in Gent, waar de expositie afgelopen jaar al in een iets andere vorm te zien was en het Museu de Arte de Sao Paulo in de woonplaats van de kunstenares.

„Voor ons is dit een belangrijke tentoonstelling, omdat we niet alleen Europese en Noord-Amerikaanse kunst willen brengen", zegt Melanie Bühler, curator hedendaagse kunst van het museum. „Maar ook omdat ze een vrouwelijke kunstenaar is en in Brazilië al pionierde met bijvoorbeeld videokunst toen hier nog bijna niemand dat deed. Haar werk is heel breed en divers en alle perioden van haar kunstenaarschap zijn op deze tentoonstelling vertegenwoordigd."

Anna Bella Geiger werd in 1933 geboren in Sao Paulo als kind van Pools-joodse immigranten die tien jaar eerder naar Brazilië waren gekomen. In de jaren vijftig studeerde ze in Sao Paulo en New York. Haar fascinatie met landkaarten heeft veel te maken met het werk van haar haar echtgenoot, Pedro Geiger, die geograaf is, vertelt ze. „Ik kwam erachter dat geografie, en dus ook topografie, alles te maken heeft met politiek, met sociologie, met hoe je naar de wereld kijkt. Ik begon in de jaren vijftig met schilderen, maar ben eigenlijk veel meer grafisch en conceptueel kunstenaar. Ik stel vragen met mijn kunst. Dat staat voorop. Pas daarna besluit ik in welk medium ik ga werken. Dat gebeurt heel intuïtief."

'Native'

Dat medium kan een tekening zijn, een fotocollage of zeefdruk, een video of installatie. Juist die veelheid aan uitingsvormen karakteriseert Geiger. Als je één los werk ziet, dan is het vaak lastig te duiden. Maar het hele, drie verdiepingen omvattende oeuvre-overzicht dat Frans Hals toont, laat een coherent wereldbeeld zien: Fotocollages waarin gezinspeeld wordt op de plaats van de vrouw in een door mannen gedomineerde wereld. Fotoseries waarin het spanningsveld tussen de oorspronkelijke – 'native' - inwoners van Zuid-Amerika tegenover de dominante immigranten op scherp wordt gezet en die vragen stellen over de identiteit en authenticiteit van het 'Braziliaan' zijn, enzovoort.

Bepalend voor de artistieke loopbaan van Geiger is het dictatoriale, militaire bewind dat Brazilië van 1964 tot 1985 in z'n greep had. „Vooral na 1968 werd het grimmig", vertelt ze. „De overheid vaardigde een wet uit die het verbood om kritisch werk te maken ten aanzien van het leger of dat pornografische associaties opriep. Mijn man werd gearresteerd omdat hij marxist was. Ikzelf werd in de gaten gehouden omdat ik in 1962 een uitnodiging van Fidel Castro had geaccepteerd om een kunstprijs in ontvangst te nemen. We mochten nog wel reizen, maar de bureaucratie maakte alles heel moeilijk. En ik had kleine kinderen... De belangrijke etalage voor Braziliaanse kunstenaars was de Biënnale van Sao Paulo. Die is destijds door tal van Braziliaanse kunstenaars, waaronder ik, tot in de jaren tachtig geboycot."

Als Anna Bella Geiger eenmaal op haar praatstoel zit is ze onvermoeibaar en jongleert verbaal met werken, plaatsen en jaartallen uit haar lange carrière. Zoals ze ook als ze door de exporuimte loopt van geen rollator wil weten – die duwt haar meegereisde dochter achter haar aan.

Op een bovenverdieping van de hal wordt een korte video getoond waarop de kunstenares een snee brood eet en die aansluit bij een aantal werken rond het thema 'Ons dagelijks brood' waarmee Geiger in de jaren zeventig de groeiende sociale en economische ongelijkheid aan de kaak stelde. Onder het filmpje is een fragment van het nummer 'Autobahn' van de Duitse groep Kraftwerk te horen.

„Goh, dat je dat herkent", reageert de kunstenares verrast. „Daar kwam mijn dochter destijds mee aan en het klonk toen zo vreemd, dat het perfect was voor mij. Voor een andere film heb ik destijds trouwens ook Duitse muziek gebruikt. 'Tago Mago' heette dat. Van eh..., ja natuurlijk: Can."

Tentoonstelling: Anna Bella Geiger, Braziliaans Kunstpionier. 1 april tot en met 21 augustus 2022 Frans Hals Museum, locatie Hal. Zaterdag 2 april en zondag 3 april is er 's middags gelegenheid om Anna Bella Geiger bij de tentoonstelling te ontmoeten en vragen te stellen. Reserveren is noodzakelijk via www.franshalsmuseum.nl

> Ik stel vragen met mijn kunst. Dat staat voorop.